

Όσιος ΝΙΚΑΝΩΡ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

ΕΤΟΣ 30ο | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 | ΤΕΥΧΟΣ 343

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 3

Πατριαρχική Απόδειξις
ἐπί τοῖς Χριστουγέννοις 4

Ἐγκύκλιος
Χριστουγέννων 2014 7

Ἐγκύκλιος
Πρωτοχρονιάς 2015 10

Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Ἐορτὴν
τῆς Ὑπαπαντῆς 12

Ὁ «ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ»
διανέμεται καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.
Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση μέρους τῶν ἐξόδων
γίνονται δεκτές οικονομικὲς προσφορές
στὴ διεύθυνση: Ἱ. Μητρόπολις Γρεβενῶν
(γιὰ τὸ περιοδικό) 51100 ΓΡΕΒΕΝΑ.
Τηλ. 24620 22404, Fax 24620 83717.

Ὅσιος ΝΙΚΑΝΩΡ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν
51100 Γρεβενά

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μητροπολίτης Γρεβενῶν
κ. ΔΑΒΙΔ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικὲς Τέχνες
«ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἄσπροβάλτα
Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 23970 23313
Fax: 23970 21754

Πρόλογος

Ένα νέο κεφάλαιο στο βιβλίο της ιστορίας της Ίερᾶς Μητροπόλεως Γρεβενῶν ἄρχισε, μετὰ τὴν ἐκλογή καὶ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, στὴν ἐπισκοπικὴ καθέδρα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας. Βαρὺ καὶ πολυεύθυνο τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα ἢ καλύτερα διακόνημα.

Γίνεται ὅμως βαρύτερο, ὅταν φορτῶνεται ἀπὸ μία σημαντικότερη παρακαταθήκη. Ἡ σιωπηλή, ἀθόρυβη, διακριτικὴ καὶ καρποφόρα διακονία τοῦ μακαριστοῦ πλέον Μητροπολίτου ΣΕΡΓΙΟΥ, ἀφήνει παρακαταθήκη στὸν διάδοχό του. Γιὰ τὸν μακαριστὸ γράφθηκαν καὶ λέχθηκαν πολλὰ σὲ ἐπικίδειους λόγους, ἐπιμνημόσυνες ὁμιλίες, ἀφιερῶματα στὸν τύπο, περιοδικὰ καὶ ὅπουδήποτε ἄλλοῦ. Ὅμως ἡ πραγματικότητα εἶναι ὄντως δύσκολη, γιατί τὸ ἀθόρυβο, σιωπηλὸ καὶ διακριτικὸ πολυσχιδὲς ἔργο τοῦ Γολιάθ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀρχοντίας καλεῖται νὰ συνεχίσει ἕνας βραχύσωμος Δαβὶδ ὥστε ἡ ἐκκλησία τῶν Γρεβενῶν νὰ συνεχίσει πολὺκαρπα καὶ καλλίκαρπα τὴν παρουσία καὶ διακονία της, στὴν ροὴ τῆς ιστορίας.

Βασικὴ πνευματικὴ καὶ ποιμαντικὴ φροντίδα τοῦ Μακαριστοῦ προκατόχου ἦταν ἡ σύνταξη καὶ κυκλοφορία τοῦ ἀξιόλογου περιοδικοῦ τῆς Μητροπόλεως Γρεβενῶν «Ο ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ», μέσο πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ καλλιέργειας θρησκευτικῆς - ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως στοὺς κατοίκους καὶ ἀποδήμους τῶν Γρεβενῶν. Ἀλλὰ καὶ σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ συνδέσμου μὲ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας, τὸν τόπο μας, καὶ τὴ ζωὴ μας στὰ Γρεβενά. Γραμμένο ἀπὸ ἱκανοὺς καὶ ἔμπειρους συνεργάτες - συγγραφεῖς ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ σοφὴ καθοδήγηση τοῦ ἰδίου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου ΣΕΡΓΙΟΥ, τὸ περιοδικὸ ἦταν - καὶ εὐχέσθε νὰ συνεχίσει νὰ εἶναι - πνευματικὴ ὄαση στὴν ἐρημιὰ καὶ ξεραῖλα τῆς σύγχρονης πνευματικῆς ζωῆς καὶ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς ζωῆς κάθε Γρεβενιώτη.

Μὲ τὴν ἴδια προοπτικὴ καὶ διάθεση συνεχίζουμε λοιπὸν, ἀπὸ τώρα καὶ ἐμεῖς, τὴν πορεία τοῦ περιοδικοῦ μας «Ο ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΑΝΩΡ» στὸ διάβα τῆς ιστορίας τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας, ἐλπίζοντας πὼς θὰ ἀναπαύσουμε τὸν ἴδρυτὴ καὶ ἐμπνευστὴ τοῦ περιοδικοῦ, αἰοδίμο Μητροπολίτη ΣΕΡΓΙΟ, μὲ τὴν παρουσία του καὶ θὰ ὠφελοῦμε τὶς ψυχὰς τῶν ἀναγνωστῶν του μὲ τὴν κατάλληλη ὕλη, ὥστε ὄχι μόνον νὰ ὠφελεῖ, ἀλλὰ νὰ προάγει τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ καθενός μας στὸ ποθούμενο, ποὺ εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας.

Καλὴ συνέχεια

Ἄριθμ. Πρωτ. 1377

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΤΕ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ & ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ,
ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ
ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

*Ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
«Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε!»*

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεὸς καὶ ἐφανερώθη συγχρόνως ὁ τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀσύλληπτος ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι ἰδιαιτέρως ζῶμεν τὴν μεταπρωτικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν καθημερινῶς διαπιστώνομεν μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ ὅτι «πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρησιμότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός» (Ψαλμ. ΙΓ' 3 - Ρωμ. γ' 12-13).

Πρὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ τὴν ἀσύλληπτον ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, διότι μετὰ τὴν πτώσιν ἠσθένησε καὶ ἠλλοιώθη. Μόνον οἱ πολὺ φωτισμένοι ἄνθρωποι διησθάνθησαν καὶ πρὸ Χριστοῦ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ Ψαλμοῦ «τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ;» (Ψαλμ. Η' 5), διεκήρυξαν: «ἠλάττωσας

αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν» (ἐ.ἄ. 6).

Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἐφανερώσεν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καί, ἔκτοτε, ἐπαναλαμβάνουν κατ' ἔτος διακηρύξεις κρατῶν, κυβερνήσεων καὶ κοινωνικῶν ομάδων καὶ διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας βλέπομεν καθημερινῶς τὸν χεῖριστον ἐξευτελισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν ἀτίμωσιν καὶ τὸν διασυρμὸν αὐτοῦ. Ὀφείλομεν, λοιπόν, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς δόξης καὶ τιμῆς διὰ τῆς ὁποίας περιέβαλε τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ὁ «δὶ' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενόμενος» Δημιουργὸς μας, νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐσχάτως διογκουμένη ἐξευτελιστικὴ διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον συμπεριφορὰ.

Παρακολουθοῦμεν ἐκπληκτοὶ τὸ ἐπαναλαμβανόμενον συνεχῶς «δρᾶμα τῆς Βηθλεέμ». Διότι περὶ δράματος πρόκειται καὶ ὄχι περὶ χαρμωσύνου γεγονότος, ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ὁ σπαργανούμενος ἐν φάτνῃ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ δημιούργημα Του, ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς «εἰκὼν Θεοῦ».

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας καὶ ἡ θεολογία τῆς διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀξιοῦνται πλήρους σεβασμοῦ, διότι ἠνώθησαν μὲ τὸν Θεὸν εἰς τὸν σαρκωθέντα Κύριον. Ὅθεν, ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ γίνῃ ὑπὸ πάντων σεβαστὴ ἡ ὑπερτάτη ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Μετὰ πολλῆς συνοχῆς καρδίας καὶ βαθείας θλίψεως τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Μετρούπολις παρακολουθοῦμεν τὰ ὀσημέραι ὀγκούμενα κύματα ταῦτα βίας καὶ βαρβαρότητος, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ μαστίζουν διαφόρους περιοχὰς τοῦ πλανήτου μας, καὶ ἰδιαίτερος τὴν Μέσην Ἀνατολήν, καὶ μάλιστα τοὺς γηγενεῖς ἐκεῖ χριστιανούς, εἰς τὸ ὄνομα συχνάκις τῆς θρησκείας. Δὲν θὰ παύσωμεν δὲ νὰ διακηρύττωμεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς πάντας, τοὺς ἀδελφούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Θρησκειῶν, τοὺς Ἀρχηγούς Κρατῶν, πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς, κατόπιν ὑποκι-

νήσεων ἢ μὴ θέτοντας τὴν ἰδίαν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀνθρωπίνους ζωάς, συνανθρώπους - δημιουργήματα καὶ αὐτὰ τοῦ Θεοῦ-, καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι οὐδεμία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μορφὴ ἀληθοῦς καὶ γνησίας θρησκευτικότητος ἢ πνευματικότητος ἄνευ ἀγάπης πρὸς τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον. Οἰονδήποτε ἰδεολογικόν, κοινωνικόν ἢ θρησκευτικόν μόρφωμα περιφρονεῖ τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκει ἢ ἐπιτρέπει τὸν θάνατον συνανθρώπων μας, μάλιστα δὲ μὲ βάνανυσον καὶ πρωτόγονον τρόπον, οὐδεμίαν ἀσφαλῶς ἔχει σχέσιν μὲ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

Στρέφοντες, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τοὺς ὀφθαλμοὺς μας εἰς τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ κατάστασιν ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπόν μας ἐκ τῶν θλιβερῶν γεγονότων μισαλλοδοξίας καὶ ἐχθρότητος, τὰ ὅποια μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ φθάνουν πλέον, διὰ τῶν συγχρόνων μέσων γενικῆς ἐπικοινωνίας, εὐχερέστερον εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὴν ὄρασίν μας προκαλοῦντα τρόπον διὰ τὰ ἐπερχόμενα δεινά, καὶ προβάλλομεν ὡς ἰσχυρὸν ἀντίδοτον εἰς τὴν σύγχρονον βίαν τὴν καταπλήξασαν τοὺς μάγους καὶ τὸν κόσμον «ἐσχάτην πτωχείαν» τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια ἐνεργεῖ πάντοτε ὡς ἀγάπη. Αὐτὴ εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἡ μυστικὴ δύναμις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. Ἡ δύναμις ἢ ὅποια νικᾷ καὶ ὑπερβαίνει διὰ τῆς ἀγάπης τὴν κάθε εἶδους βίαν καὶ κακίαν.

Οὕτως ἀποτιμῶντες κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστοῦγεννα τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, εὐχόμεθα ὅπως βιώσωμεν οἱ πάντες τὴν χαρὰν τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, τοῦ συνανθρώπου, καὶ τὴν παῦσιν τῆς βίας κάθε μορφῆς, τὴν νίκην ἐπὶ τῆς ὁποίας διὰ τῆς ἀγάπης προβάλλει καὶ προσφέρει ὁ σάρκα λαβὼν «μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος», ὁ «Ἄρχων εἰρήνης» καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός.

Αὐτοῦ τοῦ τεχθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου τῆς δόξης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἢ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος καὶ ἡ εὐδοκία εἴησαν μετὰ πάντων.

*Χριστοῦγεννα ,βιδ'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.*

ΕΓΗΓΗΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2014

ΔΑΒΙΔ

Με τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ Ἐπίσκοπος
καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Γρεβενῶν,
πρὸς τοὺς εὐλογημένους
ἀπὸ τοῦ Κυρίου χριστιανοὺς
αὐτῆς τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας

*Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου
ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»!*

Θεὸς με ἔφερε ἀνάμεσά σας καὶ με κατέστησε ὑπεύθυνο γιὰ τὴν πνευματικὴ σας προκοπὴ. Αἰσθάνομαι δὲ ὅτι εἶμαι πάντοτε ὀφειλέτης σὲ ὅλους σας. Γι' αὐτὸ τούτῃ τὴν ὥρα σᾶς ἀπευθύνω λόγια πίστεως καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν ψυχικὴ σας ὠφέλεια καὶ σωτηρία. Δεχθῆτε, λοιπόν, με χαρὰ καὶ ἐμπιστοσύνη, αὐτὰ τὰ λόγια ποὺ εἶναι καὶ ἡ πρώτη μου χριστουγεννιάτικη ἐγκύκλιος, με τὴν ὁποία ἐπικοινωνῶ μαζί σας.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Θεὸς στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο. Αὐτὸ εἶναι τὸ σωτηριῶδες μῆνυμα τῆς Χριστοῦ- γέννας. Ὁ ἀφθαρτος καὶ αἰώνιος Θεὸς, χωρὶς νὰ χάσει τίποτε ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἦταν, «ντύθηκε» τὴν ἀνθρώπινη φύση, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τῆς, καὶ μπῆκε ὁ ἄχρονος μέσα στὸν χρόνο ὡς ὁ παράξενος

είσβολέας τῆς Ἱστορίας. Ὁ Θεός, στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ γίνει ὁ ἄνθρωπος Θεὸς κατὰ χάρη!

Τὰ μεγαλύτερα θαύματα, ποὺ ἔκανε ὁ Κύριός μας εἶναι ὅτι γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος στὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἀναστήθηκε ὡς Θεάνθρωπος. Αὐτὰ τὰ δυὸ θαύματα τὰ προσκυνοῦν ὄχι μόνο οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ οἱ ἄγγελοι! Καὶ ὁ ἱερός ὕμνωδὸς μὲ τὴ λύρα τοῦ πνεύματος τραγουδᾷ σήμερα αὐτὴ τὴ χαρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων: «Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται» (Ἰδιόμελον τοῦ Ὁρθρου τῶν Χριστουγέννων). Ἐντρομοὶ οἱ ποιμένες προσκυνοῦν τὸ Θεῖο Βρέφος καὶ ταυτόχρονα «τὸ θαῦμα κηρύττουσιν» (Ἰδιόμελον τοῦ Ὁρθρου τῶν Χριστουγέννων), «ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν Σωτὴρ» (πρβλ. Λκ. 2.11). Ὁ Θεὸς πατέρας σπλαχνίσθηκε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ «λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Ψαλ. 110,9). Σέ αὐτὴ τὴ χαρὰ συμμετεῖχε καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλομένη.

Ὁ Θεὸς Λόγος «ντύθηκε» τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ ἔγινε ὁ Σωτὴρας τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ ὄνομα ποὺ τοῦ δόθηκε, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόδειξη τῶν ἀγγέλων, φανερώνει τὸν σκοπὸ τῆς σαρκώσεως Του καὶ τῆς ἀποστολῆς Του στὸν κόσμο. «Αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Μθ. 1, 21). Ἡ φράση αὐτὴ συμπυκνώνει τίς προσδοκίες τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Μεσσία· ταυτόχρονα ἀποτελεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας!

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Γιορτάζουμε καὶ φέτος Χριστούγεννα κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς λεγόμενης οἰκονομικῆς κρίσεως, ποὺ κανένας δὲν γνωρίζει πόσο βάθος καὶ τί διάρκεια θὰ ἔχει. Τὰ ἀποτελέσματά της τὰ βλέπουμε καθημερινά. Ἄνεργοι, ἄστεργοι, πεινασμένοι, χρεωμένοι παντοῦ! Ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ κρίση αὐτὴ; Ἡ αἰτία της βρίσκεται στὴν ἀποστασία τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴν ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ τὸν Θεό. Γιατί ἡ κρίση πρῶτα εἶναι ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ καὶ μετὰ οἰκονομικὴ. Μέχρι πότε θὰ διαρκέσει; Μέχρι νὰ μετανοήσουν οἱ ἄνθρωποι, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι. Σήμερα ποὺ ὄλοι γονατίσαμε καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα,

θὰ ἐπέμβει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἔλεγε ὁ προορατικὸς μακαριστὸς γέροντας π. Παῖσιος. Ἄς ἀφήσουμε, χριστιανοὶ μου, τὸ παρελθὸν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὸ παρὸν στὴν ἀγάπη Του καὶ τὸ μέλλον στὴν πρόνοιά Του, «ἕως ἄν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν» (Μθ. 12, 20).

Τὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ μᾶς δείχνει τὸν δρόμο καὶ τὸν τρόπο γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τὴν κρίση. Καλούμαστε νὰ ἔχουμε αὐτάρκεια στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, πού σημαίνει ἐπαινετὴ ὀλιγάρκεια. Πλούσιοι νὰ εἴμαστε στὰ πνευματικά. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γεννήθηκε φτωχὸς στὸ σπήλαιο. Ἄς ξαναβροῦμε τίς ἀξίες μὲ τίς ὁποῖες μεγάλωσαν οἱ πρόγονοί μας. Εἶναι μία ἔξοδος ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἀδιέξοδο. Ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος, ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου, δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει νὰ πειρασθοῦμε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι μπορούμε νὰ σηκώσουμε. Ἄς ἐναποθέσουμε τὴν ἐλπίδα μας σὲ Ἐκεῖνον. Ὡς ἄνθρωποι σφάλλαμε· εἶναι καιρὸς νὰ ἀναγνωρίσουμε τὰ σφάλματά μας καὶ νὰ μετανοήσουμε γι' αὐτά.

Χριστούγεννα 2014!

Προσέλθετε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου ἀγαπητὰ, ἐντὸς ὀλίγου στὸ Ποτήριο τῆς Ζωῆς. Κάνετε Χριστούγεννα μὲ Χριστὸ καὶ ὄχι χωρὶς Ἐκεῖνον. Κάνετε τίς ψυχές σας «θεοτόκες», μέσα στις ὁποῖες διαρκῶς θὰ γεννιέται ὁ Σωτήρας, ἡ Ζωή, ἡ Εἰρήνη, τὸ «Φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8,12). Ἐκεῖνος, εἶθε, νὰ εἶναι «τὸ Α καὶ τὸ Ω» (Ἀπ. 1,8) στὴ ζωὴ μας. Ἀμήν.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!
ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!**

Εὐχέτης ὄλων σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΔΑΒΙΔ

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 2014

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ
Α.Π. 229
Ἐν Γρεβενοῖς τῆ 18ῃ Δεκεμβρίου 2014

ΔΑΒΙΔ

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ
Ἐπίσκοπος
καὶ Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Γρεβενῶν, πρὸς τοὺς
εὐλογημένους ἀπὸ τὸν
Κύριο χριστιανούς
αὐτῆς τῆς Θεοσώστου
Ἐπαρχίας.

*Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα
ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,*

Ἦδη ὁ καινούργιος χρόνος
κυλάει μέσα στο ποτάμι
τῆς σταυραναστάσιμης καθη-
μερινότητάς μας καὶ ἔκανε τὰ
πρῶτα του βήματα. Μία χρο-
νιά μὲ προσδοκίες, ὄνειρα καὶ
ἐπιθυμίες ξεκίνησε· ὅ,τι δὲν
πρόλαβε νὰ πραγματοποιηθεῖ
τὸν χρόνο ποὺ πέρασε, εἶθε -
μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ- νὰ
πραγματοποιηθεῖ στὴν και-
νούργια χρονιά.

Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνιᾷ καὶ
ἀγωνίζεται γιὰ κάτι τὸ καλύ-
τερο, ἀλλὰ δυστυχῶς συλλαμ-
βάνεται αἰχμάλωτος μέσα στὰ
γρανάζια τῆς μηχανοκρατού-
μενης ζωῆς του. Ἐχασε τὴν
ἀξία καὶ τὸ νόημα τῆς ὑπάρ-

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Πρωτοχρονιάς
2015

ξεώς του και από πρόσωπο έγινε αριθμός. Ὁ «τε-
χθείς» πρὶν ἀπὸ λίγο Ἰησοῦς Χριστὸς έγινε τὸ ὄρο-
σημο τῆς ζωῆς και ἔταμε τὸν χρόνο, χωρίζοντας τὴν
ἱστορία σὲ «πρὸ Χριστοῦ» και «μετὰ Χριστόν». Τῆ
φετινὴ χρονιά ἄς βάλουμε ὅλοι μας στόχο, νὰ ἀπο-
βάλλουμε ὅ,τι ἔχει σχέση με τὴν «πρὸ Χριστοῦ»
ψυχή μας και νὰ κατακτήσουμε ὅ,τι σχετίζεται με τὴ
«μετὰ Χριστό» συνάντησή μας, δηλαδή εἰρήνη,
πρῶτα ἐσωτερική και μετὰ ἐξωτερική, πίστη οὐσια-
στική και σταθερή, ἀγάπη ἀνόθευτη και ἀμείωτη και
ἐλπίδα ἀσάλευτη, γιὰ νὰ ξεπεράσουμε ὅ,τι ἄσχημο
και ἐπιζήμιο παρουσιάζεται γιὰ τὴν ψυχή μας.

Ἀγαπητοί μου,

Φέτος ἄς ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας ἐδῶ σ' αὐτὴν τὴν
εὐλογημένη γωνιά τῆς πατρίδας μας, νὰ κά-
νουμε τρόπο ζωῆς τὸ σύνθημά μας «ὅλοι μαζί μπο-
ροῦμε», ὥστε με σύνεση και φωτισμό νὰ
ξεπεράσουμε τὴν κρίση· με ἀγάπη, εἰρήνη και ἐλπίδα
νὰ ἀγωνισθοῦμε, ὥστε νὰ δημιουργήσουμε τὶς κατάλ-
ληλες προϋποθέσεις. Με γερὸ θεμέλιο τὴν πίστη μας
στὸν Ἰησοῦ Χριστό ἄς προσπαθήσουμε νὰ φτιάξουμε
μία κοινωνία ἀνθρώπινη, μία κοινωνία προσώπων,
ὅπου ὁ καθένας μας θὰ χαίρεται νὰ δημιουργεῖ, νὰ
προσφέρει και νὰ γεύεται τὴ χαρὰ ποὺ πηγάζει ἀπὸ
τὸν Χριστό.

*Καλὴ και εὐλογημένη χρονιά,
με υγεία ψυχῆς και σώματος,
με προκοπή και πρόοδο,
με ὁράματα και στόχους,
με ἐπιτυχίες και ἀνάπτυξη.*

Εὐχέτης ὄλων σας γιὰ καλύτερη χρονιά

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΔΑΒΙΔ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Μητροπολίτου Γρεβενῶν
κ. ΔΑΒΙΔ

Σεβασμιώτατε ἅγιε οἰκοδέσποτα,
Σεπτή συγχοροστασία τῶν ἁγίων ἀρχιερέων,
Ἐντιμότατοι πολιτικοί, στρατιωτικοί καὶ δημοτικοί ἄρχοντες,
Φίλτατο ἱερατεῖο καὶ σεμνή διακονία,
λαὲ τοῦ Θεοῦ παναγιοσκέπαστε,

Πάλι πανήγυρις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἀδελφοί. Πάλι τῆς παρθενίας ἑορτασμός. Πάλι προφητειῶν ἢ ἐκπλήρωσις.

«Συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἅγια Θεοτόκος»¹ σὲ πάγκοινο ἑορτασμό, σὲ μυσταγωγία οὐράνια, σὲ ἐκκλησιασμό τῆς κτίσης. «Συνεκάλεσε ἡμᾶς...τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας» νὰ ψηλαφήσουμε τὴν ἄκτιστη χάρις καὶ ὁμορφιά, τὴν ἀποθησαυρισμένη στὸ ἱερὸ κειμήλιο τῆς πόλεως αὐτῆς, στὴν Ἁγία Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ὑπαπαντῆς. Ὅπως τότε «ὑπερφυῖ πάντα, τὸ γένος, ὁ τρόπος, ὁ βίος, ὁ κόσμος τοῦ σώματος, τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς, ὁ πρὸς Θεὸν πόθος»², ἔτσι κι ἀπόψε ὑπερφυῶς βιώνουμε τὸ θαῦμα τῆς παρθενικῆς παρουσίας τῆς Κυρίας Θεοτόκου, μετέχοντας στὴν χαρὰ τῆς.

Καὶ αὐτὸ τὸ «ὑπερφυῶς» δὲν ἀποτελεῖ λόγια ἔκφραση, συναισθηματικὴ ὑπερβολὴ ἢ θρησκευτικὴ ἔξαρση. Εἶναι τὸ πενταπόσταγμα τῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας γὰρ τὸ ἱερὸ τῆς πρόσωπο. Τὸ ἐργαστήριον τῆς σωτηρίας μας. Ὁ λογικὸς παράδεισος. Ἡ ἀπαρχὴ τοῦ νέου κόσμου, τῆς Βασιλείας τοῦ Κυρίου, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ ἀρχαγγέλου στὴν Παρθένο: «δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ... καὶ τῆς

βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος»³.

Γιατί ὁμως ἡ παρθενία πανήγυρις; Μὰ κάθε ἑορτὴ τῆς Κυρίας Θεοτόκου «Παρθενικὴ πανήγυρις» εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν μυσταγωγὸ ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό, ὁ ὁποῖος προτρέπει, «σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης»⁴. Πανήγυρις ποὺ ἀγκαλιάζει καὶ σὺν-κινεῖ γιὰ δοξολογία τὴν κτίση ὀλάκερη. Τὸ παρθενικὸ σῶμα τῆς Παναγίας, ἀφότου συγκατατέθηκε ἐλεύθερα νὰ γίνῃ Μητέρα Χριστοῦ, μεταμορφώθηκε σὲ «ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων ... ἡ παστάς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα». Ἐργαστήριον τῶν δυὸ φύσεων, θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καὶ νυφικὸ δωμάτιο μέσα στὸ ὁποῖο ὁ Λόγος νυμφεύτηκε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ σάρκα!

Ἀδιανόητα καὶ ἀδιαχώρητα στὸν νοῦ μυστήρια! Μυστήρια ποὺ ἀφοροῦν σὲ μᾶς. Μυστήρια τῆς σωτηρίας μας. Ἀλλὰ καὶ συνάμα βαθειὰ μυστήρια ἀπόκοσμης ὁμορφιάς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος!

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία, ἀδελφοί, βρέθηκε στὸ καίριο σταυροδρόμι νὰ χαράζει τὰ ὄρια τῆς αὐτοσυνειδησίας της, αὐτὴ ἡ παρθενικότητα τῆς Θεοτόκου ἔθεσε τὸ ὄριο τῆς πίστεως. Ἐνῶ οἱ ποιμένες, κατὰ τὴν εὐστοχὴ ρήση τοῦ Μ. Βασιλείου, προσκύνησαν τὸν Κύριο «ἐν σαρκί», οἱ αἵρετικοὶ καὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες συζητοῦσαν -καὶ συζητοῦν μέχρι σήμερα, γιὰ νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς- τὸ «πῶς γέγονεν ἐν σαρκί»⁵. Ἐκεῖνοι καὶ κάθε καλῆς θέλησης ἄνθρωπος, λαμβάνουν πείρα Θεοῦ προσκυνώντας τὸν Σωτήρα. Οἱ ὑπόλοιποι ὡστόσο κατατρύχονται μὲ τὰ μυστήριά Του, χωρὶς ποτὲ νὰ καταφέρουν νὰ Τὸν γνωρίσουν.

Τότε ἦταν ποὺ οἱ Πατέρες ἔδωσαν αἱματηροὺς ἀγῶνες, γιὰ νὰ μὴν καταστεῖ ἡ Ἐκκλησία σωματεῖο, σύλλογος ἠθικοπλαστικὸς ἢ ἐρευνητικὸ περὶ Θεοῦ κέντρο. Ἡ πρόκληση τοῦ αἵρετικοῦ Νεστορίου καὶ τῶν διαδόχων του μονοφυσιτῶν ἔφερε τὸ πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου στὸ κέντρο τῶν συζητήσεων. Τόσο ὁ ὄρος, δηλ. ἡ ἀπόφαση, τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία ὀνομάτισε καὶ προσκύνησε τὴν Παναγία ὡς Θεοτόκο, ὅσο καὶ ἡ μεγαλειώδης ἀπόφαση τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου, συνιστοῦν τὴν καρδιὰ τοῦ μυστηρίου τῆς παρθενικῆς ἐνσάρκωσης.

Ὅλη ἡ ἐξέλιξη τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας συνέβη στὴν μήτρα τῆς Θεοτόκου: στὸ «ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων». Τὸ ἀειπάρθενον τῆς Θεοτόκου διασώζει τὴν ἀπαρχὴ τῆς νέας ζωῆς ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ καταποθεῖ ἀπὸ τὸν θάνατο. Ἀφοῦ ὑπερφυῶς, ἐκ Πνεύματος ἁγίου δηλαδή, συνέλαβε καὶ ἔτεκεν ἡ Ἁγία Παρθένος, ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ δὲν μπορούσε νὰ ὑποταχτεῖ στοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ προσκυνοῦμε τὰ ἐκούσια πάθη, τὸν ἐκούσιο ἐπὶ Σταυροῦ θάνατο, τὴν ἐκούσια ταφή! Τὸ μεγαλεῖο τῆς νέας, παρθενικῆς ζωῆς, γνωρίζεται μετὰ

τὴν Ἀνάστασι, τότε ποὺ φανερόνεται στοὺς μαθητὲς ὡς Εὐαγγέλιο νίκης ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. Ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου στοὺς Ἑμμαοὺς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ σὲ κάθε Θεία Λειτουργία. Ὅταν προκαλεῖ τὴν δυσπιστία τοῦ Θεωμᾶ. Ὅταν εὐλογώντας ἀναλαμβάνεται στὸν οὐρανό.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ ἔκφραση Θεοτόκος συμπτκνώνει ὅλη τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας στὸ ἐδῶ καὶ τώρα, ἀπομακρύνοντας τὸν κίνδυνο μιᾶς ἠθικῆς ἐλπίδας, τελείωσις στὸ ἀχανὲς μέλλον. Ὁ Χριστὸς ἐγίνε ἀνθρώπος! Τὸ πῶς ἐλπιδοφόρο μήνυμα μετὰ τὴν Ἀνάστασι. Ἡ ἐνανθρώπησή Του στὰ σπλάχνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐκκινεῖ τὴν πανήγυρη «τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος»⁶, κατὰ τὸν Δαμασκηνό. Συναλλαγή ἐντιμη ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ στὸν ἀνθρώπο ποὺ ἐκπλήσσει τὸν Ἄδη: «Ἐλαβε σῶμα καὶ Θεῶ περιέτευεν. Ἐλαβε γῆν καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν ὅπερ ἔβλεπε καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε»⁷. (Ἐκεῖνος, καθὼς νόμιζε, εἶχε λάβει σῶμα θνητό καὶ βρέθηκε ἀπρόσμενα μπροστά σὲ Θεό. Ἐκεῖνος εἶχε πάρει χῶμα ἀπὸ τῆ γῆ καὶ συνάντησε Θεό, ποὺ εἶχε κατεβεῖ ἀπὸ τὸν οὐρανό. Ἐκεῖνος εἶχε πάρει σῶμα ὁρατό καὶ καταισχύνηκε ἀπὸ τὸν Ἄορατο.)

Ἡ λέξι Θεοτόκος συμπτκνώνει καὶ ἀποδεικνύει αὐτὴ τὴν αἰώνια καὶ σωτήρια ἐνωση θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος. «Τὸ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον, ὃ δὲ ἦγνωται Θεῶ, τοῦτο καὶ σώζεται»⁸ διαλαλεῖ ὁ Θεόλογος ἅγιος Γρηγόριος. Ὅ,τι δὲν προσλαμβάνεται δὲν θεραπεύεται. Ὅ,τι ἐνώνεται μὲ τὸν Θεὸ αὐτὸ καὶ σώζεται. Αὐτὸ ἱεουργεῖ ἡ παρθενικὴ ζωὴ τῆς Παναγίας, τὴν ἐνσάρκωση, τὴν πρόσληψη τοῦ κόσμου, τὸν ἀναβαπτισμό του στὰ παρθενικὰ νερὰ τῆς ἀγάπης Της.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Μεσσηνίας, ἅγιοι ἀδελφοί, λαὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε,

Παναρμόνιοι ὕμνοι ὑψώθηκαν ἀπόψε ἀπὸ τὶς καρδιές μας καὶ τὰ στόματα τῶν καλλικέλαδων χορῶν, γιὰ νὰ ὑμνήσουν τὴν Παρθένο καὶ τὴν παρθενικὴ ζωὴ τοῦ Κυρίου. Τὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ μᾶς ὑποσχέθηκε, κοινωνοῦμε ἀλλὰ καὶ ἀναμένουμε ὡς πληρότητα τῆς δικῆς μας. Ὅντως «ἀκατάληπτόν ἐστι» τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ποὺ διατρέχει μυστικὰ τὶς καρδιές καὶ τὴν κτίσι. Ἄγνωστο, λησμονημένο ἢ περιφρονημένο ἀπὸ τὸ σύγχρονο κόσμο. Ὑβριζόμενο καὶ λοιδορούμενο ἀπ' ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν ἐλπίδα⁹ ἢ ἀγνοοῦν. Ἡ παρθενικὴ πανήγυρις τῆς Θεοτόκου ἀποκαλύπτει τὴν ἄλλη, τὴν ξεχασμένη παρθενικότητα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν παρθενικὴ τῆς ματιὰ στὸν κόσμο, ὅπου, παρὰ τὴ διαστροφή τῆς ἁμαρτίας, μπορεῖ ἀκόμη νὰ διακρίνει τὴν λίαν καλῶς δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἦθος, παρθενικὸ ἦθος, ὡς τοῦ ἡγαπημένου μαθητῆ, τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστῆ, ὡς διαρκῆς ἀγῶνας νὰ μὴ χαθεῖ ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τῆς ζωῆς ὁ Κύριος. Εἶναι τὸ παρθενικὸ ὄραμα τοῦ νέου κόσμου, μία ἐλπίδα ποὺ ἀντι-

στέκεται στη βιαιότητα τοῦ νῦν κόσμου. Εἶναι ἡ παρθενική λατρεία, πρωτόγνωρη κάθε φορά μέσα στὰ βάθη τῆς ὑπαρξης τοῦ Θεοῦ, μία καρδιακή λατρεία ποῦ ἐγκαινίασε ἀσίγαστη καὶ ἀκοίμητη ἡ Κυρία Θεοτόκος.

«Παρθενική πανήγυρις», λοιπόν, ἀδελφοί! Πανήγυρις, ποῦ καταργεῖ τὸ καθημερινὸ καὶ τὸ παράδοξο. Πανήγυρις, ποῦ καθίσταται ἡ ἀληθινὴ ἀφετηρία γιὰ νόημα στὴν ζωὴ, εἰσβολὴ τῆς ἀγάπης στὸν ὠκεανὸ τοῦ σκοταδιοῦ. Πανήγυρις, ποῦ μᾶς διδάσκει βιωματικὰ πὼς δὲν τελειώνουν ὅλα ἐδῶ, ἀλλὰ τρέφει μυστικὰ τὴν ὑπερβατικὴ καὶ ὑπέρλογη ἐλπίδα τῆς ἀντάμωσης. Ὅπως τότε, μὲ τὸν γηραλέο Συμεών! Τότε ποῦ εὐλόγησε ὁ Κύριός μας τὰ τρεμάμενα χέρια τῆς προσμονῆς τοῦ πρεσβύτη. Τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε ποῦ ἀναβλύζει ζωηρὴ καὶ ζωτικὴ ἡ χαρὰ τῆς ὑπαπαντῆς, τῆς συνάντησης, ἀλλὰ καὶ ὁ καημὸς τῆς αἰωνιότητος: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα»...

Γι' ὅλα αὐτὰ σᾶς εὐχαριστοῦμε, ἅγιε ἀδελφέ, Μητροπολίτα Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομε. Γι' ὅσα φανερά καὶ ἀφανῆ, μυστικὰ τῆς καρδίας καὶ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς συνάζουμε στὴν ἐορτὴ τῆς Θεομήτορος ἀπὸ τὴν χάρι τοῦ ἱεροῦ εἰκονίσματός Της. Γιὰ τὴν τιμὴ νὰ συμπροσευχηθοῦμε μὲ τὸν εὐγενικὸ λαό σας. Γιὰ τὴν εὐκαιρία νὰ συναναστραφοῦμε μὲ τὸ ἱερατεῖο σας καὶ τὰ εὐλαβῆ μοναχικὰ τάγματα τῆς περιοχῆς σας. Γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Θείας Λειτουργίας σε αὐτὸ τὸ ἱερὸ Παλλάδιο.

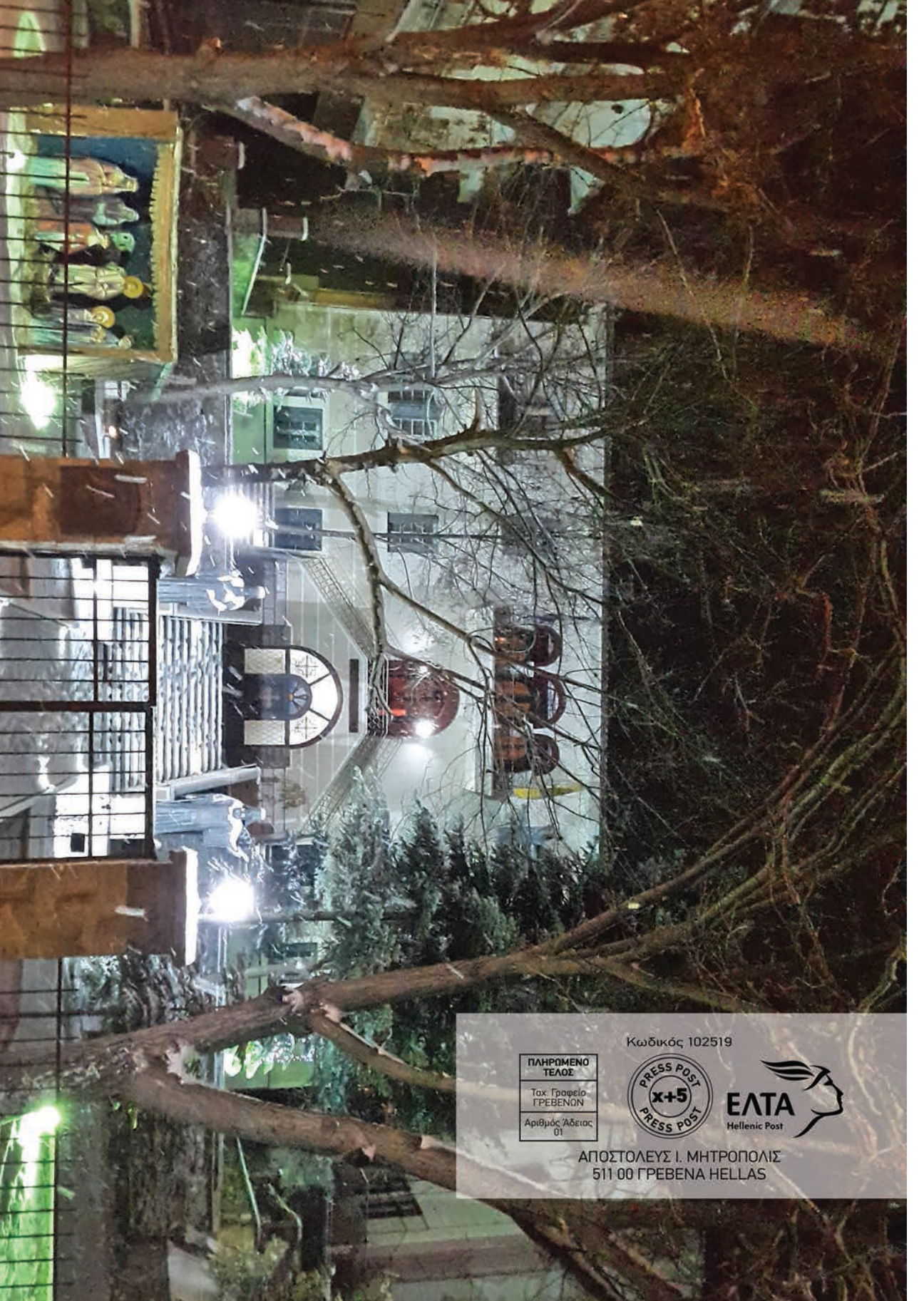
Σκύβουμε τέλος εὐλαβικά, Θεοτόκε Κυρία, ἀρχόντισσα τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ παρακαλοῦμε ταπεινά: Γίνε Ἐσύ, ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα, ἡ συνάρτηση τοῦ κορμιοῦ μας μὲ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ χαρὰ τοῦ κτιστοῦ στὴ συνάντηση μὲ Τὸν ἄκτιστο! Ἐσύ μᾶς ἀγαπᾶς καὶ ἐσὺ μόνο μπορείς νὰ μᾶς πεῖς ποιοὶ εἴμαστε πραγματικά. Νὰ μᾶς χαρίσεις ἓνα ὄνομα γιὰ τὴν αἰωνιότητα...

Ἀμήν.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Δοξαστικὸ δογματικὸ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ Ἦχος α'.
2. Κ. Ν. Σάθας, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. ε': Μιχαὴλ Ψελλοῦ, Προσφώνησις Βυζαντίων πρὸς τὸν βασιλέαν Ρωμανόν Διογένη σ. 228.
3. Λκ. α' 32-33.
4. Δοξαστικὸ δογματικὸ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ Ἦχος α'.
5. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν P.G. 31, 1437C
6. Δοξαστικὸ δογματικὸ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ Ἦχος α'.
7. Κατηχητικὸς Λόγος Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.
8. Ἐπιστολή 101, P.G. 181C- 184A.
9. Α' Θεσ/νικεῖς δ'13.

Κωδικός 102519

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ

Ταχ. Γραφείο
ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Αριθμός Άδειας
01

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
511 00 ΓΡΕΒΕΝΑ HELLAS